EILANDSRAAD VAN ARUBA

Notulen 1966 **No.** 7

NOTULEN

van de openbare vergadering van de Eilandsraad

op woensdag 16 november 1966 des avonds om 8 uur.

Behandelde onderwerpen:

1. Ingekomen stukken:

   Brief van de Minister-President dd. 11 november 1966 no. 12622 betreffende de beslissing van de Eilandsraad van 26 september 1966 inzake de vierde eerste klasse van de H.B.S., Colegio Arubano.

2. De interpretatie van de beslissing van de Raad in de openbare vergadering van 26 september 1966 met betrekking tot de handhaving van de vierde eerste klasse van de H.B.S., Colegio Arubano.

VOORZITTER: O.S. Henriquez.

SEKRETARIS: A.J. Muyale, Wnd. Sekretaris van het eilandgebied.

Aanwezig zijn de leden: J.Geerman, F.D.Figaroa, L.Croes, L.V.Britten, M. de Cuba, A.Werleman, I.S. de Cuba, E.R.Finck, L.A.I.Chance, W.C.Anslijn, J.Erasmus, F.V.Lacle, J.U.Maduro, D.Tromp, D.Flemming, M.Croes, C.A.Eman, A.Falconi, alsmede de gedeputeerden D.C.Mathew en G.A.Oduber.

Afwezig zijn de leden: A.I.W.Wijngaarde, D.G.Croes en mevr. M.Irausquin.

DE VOORZITTER: Ik open hiermede de openbare vergadering van de Eilandsraad en heet U allen van harte welkom.
Ik heb hier een mededeling van verhindering van het raadslid Wijngaarde, wie door ziekte verhinderd is de vergadering bij te wonen.

1. Ingekomen stukken:

   Brief van de Minister-President dd. 11 november 1966 no. 12622 betreffende de beslissing van de Eilandsraad van 26 september 1966 inzake de vierde eerste klasse van de H.B.S., Colegio Arubano.

Op voorstel van de Voorzitter wordt besloten om dit stuk tegelijk met agenda-punt 2 te behandelen.

2. De interpretatie van de beslissing van de Raad in de openbare vergadering van 26 september 1966 met betrekking tot de handhaving van de vierde eerste klasse van de H.B.S., Colegio Arubano.

DE VOORZITTER: Dit agenda-punt is aangevraagd door de raadsleden E.R.Finck, L.A.I.Chance en J.U.Maduro.

Ik wil thans in de eerste plaats het woord geven aan de indieners van het verzoek, dus degenen, die deze vergadering hebben aangevraagd.
Het woord is aan de heer Finck.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik U, ook namens de andere indieners, dankzeggen, dat U tijd gevonden hebt om deze vergadering te beleggen, zodat wij vanavond bij elkaar konden komen om nogmaals dus voor de tweede keer te spreken over de zaak van de H.B.S. Mijnheer de Voorzitter, ik probeer zo kort mogelijk en ook zo duidelijk mogelijk te zijn en ik hoop, dat deze vergadering een rustig verloop zal hebben, zodat wij vroeg naar huis kunnen gaan en niet tot na 11 uur 's avonds hier moeten blijven, zoals de laatste keer.
Toen wij deze vergadering aanvroegen, waren wij nog niet in het bezit van de brief van de heer Minister-President, gericht aan deze Raad.
Aangezien deze brief direkt aan de Raad is gericht en niet aan het Bestuurscollege of aan de Gezaghebber, heb ik gemeend, met het oog op hetgeen wij straks zullen voorstellen, deze brief te betrekken, althans enkele passages uit deze brief, bij deze behandeling.
Ik ben daarom blij, dat U besloten hebt om deze brief samen te behandelen met het agenda-punt, dat wij hebben ingediend.
Mijnheer de Voorzitter, als ik beginnen mag, dan wil ik beginnen met uit de brief van de Minister-President aan de Raad de passage aan te halen, waarin de Minister-President zegt, dat indien het in de bedoeling lag van de Raad bij haar beslissing van 26 september j.l. om te tornen aan het in de E.R.N.A. geregeld systeem van de competentie verdeling, dan zou ik zeggen, dat wij dan niets anders te doen hadden dan het besluit in te trekken en ongedaan te maken. Mijnheer de Voorzitter, dat is geenszins het geval geweest. Er is toch sprake geweest van een besluit van de Eilandsraad. Een voorstel ingediend door drie heren aan de overkant met een amendement van de heer Leo Chance en waar in de notulen dus blijkt, dat dit toch een besluit is van de Raad. De strekking van dit besluit was geenszins om te tornen aan de bevoegdheden van hogere organen dan de Eilandsraad. Dus niet aan de bevoegdheden van het Bestuurscollege, noch aan de bevoegdheden van de Landsregering. Wij hebben slechts uitdrukkelijk een wens naar voren gebracht, omdat wij toen hoorden, dat de mogelijkheid bestond, dus dat de mogelijkheid niet uitgesloten was, dat de toestemming die verleend was door het Bestuurscollege aan de H.B.S. in de vorm van een vierde parallel eerste klas, ingetrokken zou kunnen worden in december. Onze angst was dus, dat deze beslissing van het Bestuurscollege misschien in december zou kunnen vallen met alle gevolgen van dien voor de ouders en de leerlingen.
De notulen, Mijnheer de Voorzitter - dat geef ik toe - spreken van een besluit van deze Raad. U heeft gemeend om dit besluit voor te leggen aan de Gouverneur voor vernietiging. Mijnheer de Voorzitter, ik heb mijzelve afgevraagd - ik weet niet of anderen dat ook gedaan hebben - waarom U eigenlijk bij de vernietiging niet artikel 103 van de Eilandenregeling gebruikt hebt. Dan zou er een beter contact zijn geweest met de Eilandsraad. U hebt gemeend artikel 99 en 102 te moeten gebruiken, wat uiteindelijk Uw volste recht is, maar artikel 103 opent de mogelijkheid, dat U als Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba, alvorens bij hogere instanties aan te kloppen voor vernietiging eerst binnen tweemaal 24 uur het betrokken College, in dit geval de Eilandsraad, verteld had, dat dit voor vernietiging voorgedragen zou worden, tenzij wij onze beslissing zouden intrekken. Dit is geen verwijt, Mijnheer de Voorzitter, en ik ben ook niet bevoegd om U een verwijt te maken, maar ik zeg het alleen, dat ik als lid van deze Raad het prettiger en aangenamer gevonden zou hebben, wanneer U artikel 103 had gehanteerd.
U heeft gezegd, dat de beslissing van ons van rechtswege nietig is.

Ik heb mij daarom afgevraagd waarom dan toch nog voor te dragen voor vernietiging, want iets dat van rechtswege nietig is bestaat niet. Het zou hoogstens een zaak zijn van de rechter, die misschien zou kunnen zeggen, "Ja het is hier niet ontvankelijk, omdat het van rechtswege nietig is, dus bestaat het niet". Maar goed. Ik wil daar geen punt maken van discussie, Mijnheer de Voorzitter. Dit zijn alleen maar enkele meningen, die ik hier naar voren breng.
Verder is het mij opgevallen, Mijnheer de Voorzitter, dat U in Uw betoog, nadat wij allemaal gesproken hadden op die bewuste vergadering, wel de financiële aspekten naar voren gebracht hebt, maar jammer genoeg hebt U ons niet gewezen op het feit, dat wij niet bevoegd waren deze beslissing te nemen. U kunt zeker zeggen of U zult zeker zeggen, dat op dat moment U er zich niet van bewust was of dat U er niet helemaal zeker van was. Daarom zei ik, dat het prettiger zou zijn geweest als U gebruik gemaakt had van artikel 103 van de Eilandenregeling in plaats van artikel 102.
Om tot een eind te komen van mijn betoog, Mijnheer de Voorzitter, wil ik U dit zeggen. Wij hebben een motie die wij zo direkt aan U zullen aanbieden. In deze motie komt duidelijk tot uiting dat het niet de bedoeling is geweest van de Eilandsraad om te tornen aan de bevoegdheden die behoren tot het Bestuurscollege of tot de Voorzitter van deze Raad, noch die behoren tot de bevoegdheden van de Landsregering. Wij hebben een besluit genomen, maar de strekking van het besluit was uitdrukkelijk een wens van de Eilandsraad om de eenmaal gedane toestemming tot de oprichting van een vierde eerste klasse te handhaven en in deze motie kom ik dus verder tot de conclussie, Mijnheer de Voorzitter, dat waar de Minister-President vraagt in zijn brief om de beslissing eventueel ongedaan te maken, dit dus niet nodig is, omdat de heer Minister-President uiteindelijk zal zien wat de strekking geweest is van deze beslissing. Verder kom ik dan met een besluit, Mijnheer de Voorzitter, waarin wij de Regering zullen verzoeken een eventuele intrekking door het Bestuurscollege van de aan het Colegio Arubano verleende toestemming, waarbij een vierde parallel eerste klasse in het leven werd geroepen, onverwijld te toetsen aan de bepalingen inzake hoger toezicht van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen. Tot zover, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, ik wil eerst beginnen met de tweede paragraaf van Uw brief, aan Zijne Excellentie de Gouverneur van de Nederlandse Antillen. Hierin staat, Mijnheer de Voorzitter, dat de Eilandsraad van Aruba in zijn op 26 september gehouden openbare vergadering besloten heeft aan de stichting Middelbaar Onderwijs Aruba, toestemming te verlenen om voor het schooljaar 1966 - 1967 een aantal eerste klassen van de onder deze stichting resorterende H.B.S., Colegio Arubano, van drie tot vier uit te breiden. Ik zal heel kort zijn vanavond, Mijnheer de Voorzitter, want wij hebben in de andere vergadering al genoeg gesproken hierover en ik heb mijn mening in die tijd al duidelijk naar voren gebracht.
Alhoewel ik vanavond moet zeggen, dat het mij bevreemdt, dat U in Uw brief schreef over verlenen van toestemming door het Eilandsraad aan Colegio Arubano. Op die bewuste avond, Mijnheer de Voorzitter, was ik van mening dat deze toestemming reeds gegeven was door het Bestuurscollege aan deze stichting daar deze klas al enige maanden aan de gang was. Dus wij hebben alleen aan het Bestuurscollege gevraagd, middels ons voorstel die avond, dat deze klas gehandhaafd zou blijven voor het resterende gedeelte van dit schooljaar. Er is nooit sprake geweest om toestemming aan deze stichting te verlenen, want volgens mij - en ik denk dat de andere heren ook van dezelfde mening waren - was deze toestemming reeds door het Bestuurscollege verleend, alhoewel door het Bestuurscollege gezegd werd, dat in december de mogelijkheid bestond, dat het Bestuurscollege deze toestemming zou intrekken door na te gaan welke kinderen deze klassen zouden kunnen volgen of niet.

Wij vreesden en vrezen nog, dat als deze klas gesloten wordt, dat deze kinderen naar huis gestuurd zullen moeten worden met alle gevolgen van dien. Misschien komen zij op straat rond te lopen. Ook ten aanzien van de kosten, die verbonden waren, of nog steeds zijn, voor de ouders voor het kopen van boeken en andere onkosten die er eventueel mee waren gemoeid. De Raad heeft willen tonen, dat wij gebruikmakende van onze budgetaire recht, dat ook aan ons in de Eilandenregeling is gegeven, wilden laten blijken, dat wij ons bewust waren van dit feit en dat wij het Bestuurscollege wilden vragen om deze klas niet te sluiten, omdat deze kinderen anders naar huis gestuurd zouden worden. Ik denk dat dit ook duidelijk naar voren was gebracht en het spijt mij dat dit misschien door anderen of door U, Mijnheer de Voorzitter, niet zo begrepen was. In ieder geval heb ik hier enige punten, die ik vanavond ook naar voren wil brengen. Ten eerste. Als wij aannemen, dat U pas na de vergadering de nietigheid in deze beslissing bemerkte, waarom hebt U dan niet artikel 103 toegepast? Behalve Voorzitter van het Bestuurscollege bent U ook Voorzitter van deze Eilandsraad en U had die avond in deze Eilandsraad wel de financiële kwesties naar voren gebracht, maar de consequenties van de juridische aspecten hebt U niet laten blijken; Waarom? Dat weet ik niet. Toch heeft de Minister-President, Mijnheer de Voorzitter, dat voor ons gedaan in zijn brief, want hij heeft het duidelijk genoeg gesteld. Mijnheer de Voorzitter, er zijn zekere tegenstrijdigheden in die brief zelf van de Minister-President. Ergens zegt hij, dat de Regering van oordeel is, dat de Raad in de gelegenheid moet worden gesteld om haar beslissing in te trekken, maar ergens anders laat hij uitkomen dat deze intrekking slechts nodig is indien mag worden aangenomen, dat het besluit de strekking heeft gehad die de Gezaghebber bedoelt. Een en ander is mijns inziens een gevolg van het feit dat de Minister-President blijkbaar volkomen beseft, dat de Raad niet de opzet heeft gehad waarvan U ons in Uw brief aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen heeft beticht. Hier zijn deze notulen die ik van U heb gekregen en volgens mij zijn zij duidelijk genoeg. Ik heb ze doorgelezen en zij spreken duidelijke taal. Mijnheer de Voorzitter, noch enig ander lid noch ik hebben de bedoeling gehad om de bestuurstaak van de gedeputeerden, van de Gezaghebber of van het gehele Bestuurscollege over te nemen door de toestemming te geven aan een stichting, voor de Colegio Arubano, want, zoals ik eerder gezegd heb, deze stichting had reeds deze toestemming.
Was het schriftelijk gegeven, was het mondeling gegeven of was het tot zich getrokken, dat weten wij niet, maar zij hadden wel die toestemming.
Een ander punt, Mijnheer de Voorzitter, en dat laat ik aan juristen en misschien aan U over, Mijnheer de Voorzitter, daar ik geen jurist ben.
U hebt geadviseerd, dat indien wij een beslissing genomen hadden welke nietig was dan zou vernietiging kunnen plaatsvinden op grond van deze notulen. Deze notulen die ik hier heb, hebben wij een paar dagen geleden gekregen, maar zij zijn nog niet goedgekeurd. Het kan best zijn, dat er fouten hierin zitten. Dus ik weet niet hoe de Gouverneur een beslissing (of een "vernietiging")of een ander besluit kan nemen als hij de goedgekeurde notulen niet heeft. Ik neem toch aan, Mijnheer de Voorzitter, dat deze notulen de feiten laten blijken, die hier in de vergadering naar voren werden gebracht.
Nu wil ik U persoonlijk vragen, Mijnheer de Voorzitter, om in de toekomstige vergaderingen niet alleen als Voorzitter van het Bestuurscollege hier te komen, maar dat U ook als Voorzitter van deze Raad komt en dit ook beseft en dat U ook Voorzitter van de Raad blijft. Ik dank U.

<u>DE HEER J.U.MADURO</u>: Mijnheer de Voorzitter, uit het betoog van de heren Finck en Chance is duidelijk gebleken, dat het geenszins de bedoeling van deze Raad was om met het besluit van 26 september j.l. in de bevoegdheden van het Bestuurscollege te treden.

Hier heeft een verkeerde interpretatie van het raadsbesluit een rol gespeeld. Verder, Mijnheer de Voorzitter, kan ik mij volledig scharen achter de woorden van deze twee heren. Ten aanzien van de interpretatie van artikel 8 van het Middelbaar Onderwijs Verordening, stelt de Regering zich op het standpunt, dat het Bestuurscollege reeds toestemming heeft verleend tot handhaving of tot het vormen van een vierde parallel 1ste klasse bij het Colegio Arubano. Gaarne zou ik van Uw Bestuurscollege willen vernemen, of Uw College het genomen standpunt van de Regering zal overnemen.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, deze aangelegenheid, die wij vanavond in deze Raad behandelen, namelijk een betreffende het onderwijs, behoort tot de belangrijkste taken zowel van de Raad als van het Bestuurscollege. Hedenavond zijn wij geroepen om de interpretatie te vernemen van het besluit van deze Raad, genomen in de openbare vergadering van 26 september van dit jaar met betrekking tot de handhaving van de vierde eerste klasse van de H.B.S., Colegio Arubano.
Ik heb uit de brief van de Minister-President van de Nederlandse Antillen, betrekking hebbende op het beroep van de Gezaghebber tot vernietiging van bedoeld besluit, mogen concluderen, dat de Minister-President de mening is toegedaan, dat hetgeen vervat is in het besluit van de Raad reeds door het Bestuurscollege in gunstige zin is besloten, namelijk dat de toestemming, bedoeld in artikel 8, lid 2 van de Middelbaar Onderwijs Verordening door het Bestuurscollege reeds is verleend. De Minister-President deelt de mening dat deze toestemming overeenkomstig de bepaling van artikel 8 van de Middelbaar Onderwijs Verordening niet van tijdelijke of van voorlopige aard vermag te zijn, noch dat het Bestuurscollege tot intrekking van de reeds verleende toestemming bevoegd of gerechtigd zal zijn. Met de Minister-President ben ik volkomen dezelfde mening toegedaan, vooral waar blijkt dat het voorschreven overleg met de Inspecteur van Onderwijs heeft plaats gehad, hetzij naderhand en dat tevens het aantal vereiste leerlingen aanwezig zijn.
Gaarne zal ik van het Bestuurscollege vernemen of het dezelfde mening als de Minister-President deelt, in welk geval in deze verder geen geschil of ander probleem door mij gezien kan worden. Ik wil het Bestuurscollege alsnog voor ogen houden dat het opvoeren en de handhaving van een zoveel mogelijke hoge peil van onderwijs op dit eiland van het allerhoogste belang is en dat zowel de Raad als het Bestuurscollege hiertoe is geroepen.
Gaarne beperk ik mij in deze eerste ronde tot het door mij hier aangevoerde, in afwachting van de uitspraak van het Bestuurscollege.

DE HEER A.WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, de Eilandsraad heeft in haar vergadering van 26 september j.l. haar wens te kennen gegeven voor de handhaving van een vierde eerste klasse van de H.B.S. voor het schooljaar 1966 - 1967. Wanneer deze Raad een beslissing of een besluit neemt, Mijnheer de Voorzitter, ligt het op de weg van het Bestuurscollege om uitvoering te geven aan dit besluit, tenzij het zaken betreft die behoren tot het dagelijks bestuur van het Bestuurscollege. In het onderhavig geval heeft het Bestuurscollege reeds in september van dit jaar besloten om toe te staan om een 4e-1ste klasse van de H.B.S. te beginnen. Het is moeilijk om aan te nemen, dat dit toen een voorlopige beslissing was. Het zou niet getuigen van een goed onderwijsbeleid. Er werden toen zekere rechten gegeven, zekere verkregen rechten, waaraan moeilijk valt te tornen. De leerlingen zijn toegelaten tot de H.B.S. en men kan hen moeilijk wegsturen na verloop van vier maanden, omdat het Bestuurscollege zou overwegen niet langer toe te staan de vierde eerste klasse te handhaven. De beslissing van de Raad houdt geen inmenging in in het dagelijks bestuur van het Bestuurscollege, immers het Bestuurscollege had reeds toestemming gegeven voor het hebben van de vierde eerste klasse en is naar alle maatstaven van billijkheid, rechtvaardigheid tegenover de ouders en de kinderen gehouden haar beslissing te handhaven.

Mijnheer de Voorzitter, de beslissing van de Raad had dus alleen alshetware een preventieve werking en heeft geenszins het Bestuurscollege verhinderd in haar dagelijks bestuur. Integendeel de beslissing was bedoeld om het Bestuurscollege te waarschuwen voor een daad welke tegen een gezonde ontwikkeling van het onderwijs is gericht en niet of moeilijk te verantwoorden valt. Wat betreft de brief van de Minister-President aan de Raad, kan ik alleen zeggen, dat de Minister-President in deze bemiddelend wil optreden. Wij zijn van mening dat de beslissing van de Raad toentertijd volkomen gerechtvaardigd was en daarom zien wij dat onze beslissing een goede beslissing was en wij zien met belangstelling dan ook de beslissing van de Gouverneur tegemoet op de brief van de Gezaghebber.
Ik dank U.

DE HEER M.CROES: Mijnheer de Voorzitter, ik wil vanavond niet in de achtergronden van deze materie treden, maar wel wil ik hier in herinnering brengen, dat indien de Raad op die bewuste avond de motie, zoals die oorspronkelijk was opgesteld door de indieners, had aanvaard, was er inderdaad geen enkele plaats geweest voor een probleem vanavond. Echter door de vrees van enkele leden dat de bewoording niet sterk genoeg was uitgedrukt werd er een verandering gebracht die het vanavond nodig maakt, dat wij ons verder uitspreken over onze bedoeling. Het gaat alleen maar over de toestemming. Wie heeft eigenlijk de toestemming gegeven, Mijnheer de Voorzitter? In de vergadering van 26 september kwam heel even tot uitdrukking dat er een fout was begaan en dat de Stichting Middelbaar Onderwijs, eigenlijk vooruitlopende op de consultatie met het Bestuurscollege, zekere toezeggingen had gedaan die het Bestuurscollege toen moest onderschrijven. Of het Bestuurscollege in een hoek was gedrukt of niet, hindert niet. Het Bestuurscollege heeft het standpunt van de Stichting onderschreven en heeft daardoor de toestemming verleend. De Raad handelde die avond, volgens mij, op grond van artikel 62 van de Eilandenregeling waarbij de Raad bevoegdheid wordt gegeven het Bestuurscollege ter verantwoording te roepen voor door haar genomen beslissingen, hetzij op grond van andere dan dagelijkse bestuursaangelegenheden. Dus bevoegdheden, die aan het Bestuurscollege zijn gegeven op grond van een landsverordening of een landsbesluit houdende algemene maatregelen of een andere wettige regeling. Het is, volgens mij, de bedoeling van de Raad geweest die avond corrigerend op te treden omdat er, volgens mededelingen van het Bestuurscollege zelf, de vrees bestond, dat het Bestuurscollege een maatregel aan het overwegen was, die schadelijk zou kunnen zijn voor de ontwikkeling van het onderwijs hier op Aruba en schadelijk voor de taak en het prestige van het Bestuurscollege zelf. Dus het ongedaan maken van een reeds genomen beslissing, waarbij vele kinderen de nadeel daarvan zouden ondervinden. Hier ben ik het met de andere leden ook eens, dat het nooit de bedoeling kon zijn geweest om aan de competentieverdeling, zoals neergelegd in onze wettige regeling, te tornen. Het was alleen maar een waarschuwend gebaar aan het Bestuurscollege en ik hoop, dat wij vanavond tot overeenstemming hierover zullen komen. Ik dank U.

DE HEER F.D.FIGAROA: Señor Presidente, despues cu dia 26 di september, nos a tuma e desicion aki den pa mantene e klas extra, cu Bestuurscollege a duna permiso caba pa forma, nos a bay cas trankil den e sentido aki cu mayoria di e miembronan di e Eilandsraad a mira e necesidad pa e cantidad di e muchanan aki keda na school. Pero ya nos a bay cas nos a haya un sentimiento cu aparentemente e Bestuurscollege no tabata di acuerdo cu e desicion cu a wordo tumá. Awor ta keda dos cos pa ser spliká. Manera mi colega di otro banda a bisa caba, tabata e deber di nos Presidente pa a mustra nos riba e posibilidadnan cu tabata existi cu e desicion di nos, tumá aki den, no tabata valido pa cierto motibonan.

Awor esaki por a depende di dos cos. Primeramente cu Bestuurscollege no a preparé pa e reunion ey, loke ta lamentable of di dos, cu e informacion aki a keda tení atras pa despues por tin un manera di rechasa e desicion di Eilandsraad. Pero no obstante esey, despues di basta dia, nos a haya un sorpresa den forma di un carta cu nos a ricibi di Bestuurscollege, den cual nan ta bisa nos cu Gezaghebber di Aruba a haya bon di hiba e desicion di Raad dilanti Gouverneur pa weita kiko den instancianan mas haltu por wordo haci cu e desicion cu Eilandsraad di Aruba a tuma.
Teniendo na cuenta e posibilidad cu tabata existi cu aki mes kisas nos por a drecha e falta chikito cu tabatin den e desicion cu a wordo tumá mi ta haya cu e tabata poco prematura pa nos mester a acudi directamente na Gobierno Central pa un desicion cu a wordo tumá aki den Eilandsraad, pasobra nos por bisa cu nos ta autonomo y nos ta paga nos gastonan, asina ta cu nos por dicidi riba e cosnan aki tambe den cierto sentido. Pero aparentemente despues cu Gezaghebber a trece e cos aki dilanti di Gouverneur, pa nos mas grandi sorpresa, nos tabatin e honor di ricibi directamente for di Gobierno Central un carta den cual, mas o menos, ñan ta duna e Raad razon, asina leuw cu nan ta bisa cu en berdad ya Bestuurscollege a duna permiso caba pa forma e klas aki. Ningun momento tabata nos idea den e reunion di dia 26 di september, di pone nos mes den asiento di Bestuurscollege y duna permiso. Señor Presidente, e permiso ey tabata duná caba. Nos idea tabata solamente pa larga Bestuurscollege sa cu nos kier mantene e cantidad di muchanan aki na school. Ta p'esey awe nos a bolbe bin aki nan pa nos haya un splicacion, kisas mas amplio of kisas den otro palabranan, pa ki motibo e cos a wordo haci di tal forma, cu awor aki nos ta depende di un desicion of kisas nos no ta depende mas, pasobra Gobierno Central a larga sa, cu nan ta spera cu den Aruba mes nos por regla e cos aki den nos cu nos, locual, den mi opinion ta loke nos mester haci tambe. Asina ta cu mi ta conta cu awe nochi nos a bin aki nan hunto atrobe y cu tur cos lo bay di buena marcha, cu ora nos sali dj'aki-nan si nos tin siguranza cu lo nos no tin cu bolbe atrobe aki nan pa nos tene e muchanan aki na Colegio Arubano pa e aña di school 1966 - 1967. Masha danki, Señor Presidenten.

(Vertaling)

Mijnheer de Voorzitter, nadat wij op 26 september het besluit hadden genomen om de extra klas te handhaven, waartoe het Bestuurscollege reeds toestemming had gegeven voor de vorming, zijn wij naar huis gegaan met een gerustgesteld gemoed in die zin, dat de meerderheid van de raadsleden de noodzaak had ingezien, dat deze kinderen op school bleven. Maar eenmaal thuis kregen wij het gevoel, dat het Bestuurscollege schijnbaar niet eens was met het besluit, dat genomen was. Nu dienen twee dingen te worden uitgelegd. Zoals mijn collega aan de overkant reeds gezegd heeft, was het de plicht van onze Voorzitter om ons te wijzen op de mogelijkheden, die er bestonden,dat de beslissing, die wij hier hebben genomen om bepaalde redenen niet geldig was. Dit kan nu afhangen van twee factoren. Ten eerste, dat het Bestuurscollege zich niet heeft voorbereid voor deze vergadering, wat te betreuren is of ten tweede, dat deze mededeling achter werd gehouden om later een wijze te hebben om het besluit van de Raad te verwerpen.
Maar niettegenstaande dit alles, kregen wij na enkele dagen een verrassing in de vorm van een brief, die wij van het Bestuurscollege ontvingen, waarin men ons mededeelt, dat de Gezaghebber van Aruba het heeft goedgevonden om het besluit van de Raad te brengen voor de Gouverneur om te zien wat er bij de hogere instanties gedaan kon worden met het besluit, dat de Eilandsraad van Aruba genomen heeft.
Rekening houdende met de mogelijkheid, die er bestond, dat wij hier zelf deze kleine fout, die in het besluit, dat hier genomen was, zat, hebben kunnen herstellen, vind ik dat het een beetje voorbarig was om direkt tot de Centrale Regering te wenden in verband met een besluit, dat hier in de

Eilandsraad genomen was, want wij kunnen zeggen, dat wij autonoom zijn en dat wij onze eigen kosten betalen, dus kunnen wij ook over deze aangelegenheden beslissen in zekere zin. Maar schijnbaar nadat de Gezaghebber deze zaak had voorgelegd, hadden wij tot onze grotere verrassing, de eer rechtstreeks van de Centrale Regering een brief te ontvangen, waarin zij (de Centrale Regering) de Raad min of meer gelijk gaf, in zoverre, dat gesteld werd, dat het Bestuurscollege inderdaad reeds toestemming gaf tot het vormen van die klas. Het is geen moment onze bedoeling geweest in de vergadering van de 26ste september ons te stellen in de plaats van het Bestuurscollege en om toestemming te geven. Mijnheer de Voorzitter, die toestemming was reeds gegeven. Onze bedoeling was alleen maar om het Bestuurscollege te laten weten, dat wij dat aantal kinderen op school wilden houden. Daarom zijn wij vanavond gekomen om een uitleg te krijgen, misschien wat uitgebreider of met andere woorden, om welke reden dit zo gedaan werd, dat wij moeten afhangen van een beslissing, (misschien hangen wij daar niet meer vanaf), want de Centrale Regering heeft laten weten, dat zij hoopt, dat wij deze aangelegenheid hier op Aruba zelf onder elkaar zullen kunnen regelen, wat dan, volgens mijn mening, datgene is wat wij ook moeten doen. Zodoende reken ik erop, dat,nu wij vanavond hier weer samen zijn gekomen,alles een goed verloop zal hebben, zodat wanneer wij straks hiervandaan gaan, wij de verzekering zullen hebben, dat wij niet meer terug zullen hoeven te komen om deze kinderen voor het schooljaar 1966 - 1967 op de Colegio Arubano te houden. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: De heer Finck heeft naar voren gebracht, dat de bedoeling van de Raad anders is geweest dan de interpretatie, die door mij als Gezaghebber is gegeven in de brief aan de Gouverneur. En ook andere leden hebben door verschillende punten, alshetware, hun mening gegeven over de stappen, die ik genomen heb in deze. Ik wil in de eerste plaats de aandacht erop vestigen, dat ik hier niet gehandeld heb als Voorzitter van het Bestuurscollege, ook niet als Voorzitter van de Eilandsraad, maar als Gezaghebber, namelijk in de functie die de Gezaghebber heeft in het licht van het hoger toezicht alszodanig heeft de Gezaghebber geen rekenschap te geven aan de Eilandsraad. Ik ben echter gaarne bereid een toelichting te geven op hetgeen ik dus gedaan heb bij deze voordracht en waarom. In de eerste plaats wil ik de heer Finck erop wijzen, dat, hoewel ik gaarne wil aannemen, wat de andere raadsleden ook gesteld hebben, dat dit niet de bedoeling is geweest van de Raad, dat ik toch alleen rekening kan houden en mij alleen maar kan baseren op wat de Raad gezegd en besloten heeft. In dit verband wil ik verwijzen naar de notulen, die letterlijk zijn overgenomen van de tape-recorder.

Op bladzijde 33 aan het eind van de vergadering, voordat tot stemming zou worden overgegaan kunt U lezen in de laatste alinea:
"DE HEER L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, dan handhaaf ik mijn voorstel, dat ik aan de Raad gedaan heb, dat wij hier vanavond een beslissing nemen, dat deze vierde eerste klasse van de H.B.S. gehandhaafd wordt".

De heer Werleman, de indiener van het voorstel: "Mijnheer de Voorzitter, wij zijn bereid dit voorstel te wijzigen, zoals het door de heer Chance is geamendeerd".

Ik heb daarna, nog voor de stemming op verzoek van het raadslid Max Croes nog voorgelezen hoe de gewijzigde motie zou luiden, waarop gestemd zou worden.

Ik heb toen gesteld: "DE VOORZITTER: Het voorstel zoals ingediend door de

heren Max Croes, Frans Figaroa en A. Werleman, zoals geamendeerd op voorstel van de heer Chance. Dat betekent dus, dat de Raad niet verzoekt, maar de Raad beslist tot het handhaven van de vierde eerste klasse bij de H.B.S. voor het schooljaar 1966 - 1967".
Ik heb dan nog gevraagd: "Gaan de indieners akkoord met deze interpretatie? Zo ja, dan gaan wij over tot hoofdelijke stemming".
Geen der raadsleden die tegen deze interpretatie bezwaar maakte. Daarom, mijne heren, kan er nu geen sprake zijn van een andere interpretatie.
Er kan misschien wel sprake zijn van een andere bedoeling, maar dat blijkt niet uit de strekking. Dan wil ik erop wijzen, dat de Minister-President het ook heeft over de strekking en niet over de bedoeling. U zult dus vanavond niet kunnen volstaan door te stellen, dat Uw bedoeling anders is geweest. Als U de strekking van het besluit niet ongedaan maakt, dan vrees ik, dan waarschuw ik U en dan voorzie ik dat Uw besluit vernietigd zal worden.
Ik zal dus willen herhalen dat U niet kunt volstaan met te verklaren dat U het anders bedoeld hebt, hoewel ik gaarne wil aannemen dat U het anders bedoeld hebt, heel gaarne zelfs, maar U zult het besluit ongedaan moeten maken, want door dit te verklaren, wijzigt U de strekking van het besluit zoals door de Raad aangenomen, niet. U kunt dat alleen ongedaan maken door een nieuw besluit van de Raad.
De heer Finck vraagt zich af - hoewel hij zelf toegeeft dat hij niet bevoegd is mij dit verwijt te maken, maar ik ben sportief genoeg om hierover te praten - waarom ik artikel 103 niet heb toegepast. Hij had er de voorkeur aangegeven zegt hij, als ik het goed begrepen heb, want dan had de Raad daarvan bericht ontvangen en dan had de Raad zelf eventueel haar besluit kunnen wijzigen. Ik vrees, dat de heer Finck artikel 103 niet goed begrepen heeft. Artikel 103 is namelijk een voordracht tot vernietiging en de Raad krijgt dus bericht van de Gezaghebber. Artikel 103 is een vernietigings-artikel. Als U het artikel nog eens een keer goed leest:
1. "Indien de Gezaghebber vermeent, dat een beschikking van een Eilandsorgaan in aanmerking komt voor schorsing of vernietiging doet hij binnen twee maal 24 uur na dat het besluit of beschikking tot zijn kennis is gekomen van zijn oordeel met opgave van redenen mededelingen aan het betrokken orgaan en aan de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk onderscheidenlijk aan de Gouverneur als hoofd der Landsregering".
II. "De uitvoering van de beschikking wordt opgeschorst".

Dit is een onmiddellijk gevolg hiervan. Dus ik geloof, dat artikel 103 een heel andere bestemming heeft dan de heer Finck zich had ingedacht. Ook als ik artikel 103 had toegepast dan was het voorgedragen voor vernietiging bij de Gouverneur. Zelf zo, dat dan als gevolg van lid 2 het besluit onmiddellijk geschorst was. Dat is de reden, waarom ik artikel 103 niet heb toegepast, want het was niet nodig, daar naar mijn smaak het besluit van rechtswege nietig was. Nu kom ik op de volgende vraag van de heer Finck.
De heer Finck vraagt zich af, "waarom laat U iets vernietigen, dat van rechtswege nietig is, want U, Mijnheer de Gezaghebber, hebt zelf gezegd, dat het van rechtswege nietig is".

Maar, Mijnheer Finck, U hebt mijn brief niet goed gelezen. Ik heb het niet voorgedragen voor vernietiging. Ik zal U voorlezen de laatste zin van mijn brief aan de Gouverneur.

"Bij nader inzien komt het mij echter in het belang der rechtszekerheid en ter bevordering van een goede ontwikkeling in ons Staats- en Administratiefrecht in hoge mate wenselijk voor, dat de nietigheid van het onderhavige raadsbesluit door een hoger gezag wordt bevestigd"

Ik neem aan, dat U het verschil kunt aanvoelen hier.
De heer Finck heeft zich afgevraagd, waarom ik als Gezaghebber - ik neem dus aan als Voorzitter van de Raad - niet meteen in die vergadering heb gewezen op het feit, dat de Raad hier onbevoegd was. Deze vraag had ik verwacht, niet alleen van de heer Finck, maar van iedereen en ik moet U eerlijk zeggen, dat ik het mijzelf ook een beetje kwalijk neem, dat ik dat niet meteen naar voren heb gebracht. Ik moet U in dit verband het volgende zeggen, dat ik steeds getracht heb om, wanneer ik meende, dat de Raad een bepaalde handelswijze toepaste, die niet in overeenstemming is met de Wet of met het Reglement van Orde, dat ik daar de Raad steeds op zou wijzen. Ik meen, dat ook steeds gedaan te hebben. Ik moet U echter zeggen, dat ik niet door de motie, maar door het amendement overvallen werd. En als ik mij niet vergis, dan was ik niet de enige in de Raad die overvallen werd door dit amendement. Het is ondoenlijk, menselijkerwijs, om steeds de Wet en Jurisprudentie bij de hand te hebben en het is in vele gevallen noodzakelijk dat men hier de nodige tijd voor heeft om de wet op te slaan. de jurisprudentie en hier de nodige studie van te maken. Het is dan ook niet voor niets dat in de wet, zowel de Gezaghebber als de Gouverneur, steeds voldoende tijd wordt gegeven om zich over dergelijke besluiten te kunnen beraden en ze te kunnen bestuderen.
Van mijn kant wil ik gaarne alle medewerking toezeggen. Ik zal steeds trachten, wanneer enigszins mogelijk, de Raad erop te wijzen, wanneer zij dreigt te handelen in strijd met de wet. Maar ik moet U wel op wijzen, dat het onmogelijk is om wanneer men met onverwachte, spontane, drastische, drieste amendementen komt, dat ik dan op ieder moment klaar sta met de wet in hand en de hele jurisprudentie en dan zo voor de vuist meteen kan stellen: dit kan wel en dit kan niet. Dat is echt niet altijd mogelijk. Ik wil van mijn kant alle medewerking toezeggen, maar ik wil van Uw kant ook de medewerking vragen. Misschien mag ik dat doen door U te verzoeken om U zoveel mogelijk te hoeden voor spontane, ondoordachte moties, of in dit geval, amendementen op moties.
De heer Chance stelt: wij hebben geen beslissing genomen om een vierde eerste klasse te handhaven. Deze beslissing was reeds door het Bestuurscollege genomen. Ik moet de heer Chance nogmaals naar de notulen verwijzen. U hebt de beslissing wél genomen. U hebt het met Uw eigen woorden gezegd, en ik wil dat hier even aanhalen:
"<u>DE HEER L.A.I.CHANCE</u>: Mijnheer de Voorzitter, dan handhaaf ik mijn voorstel dat ik aan de Raad gedaan heb, dat wij hier vanavond een beslissing nemen, dat deze vierde eerste klasse van de H.B.S. gehandhaafd wordt".
Dat wij een beslissing nemen. Tenzij de heer Chance de notulen in twijfel wil trekken, hetgeen zijn goed recht is, maar dan zullen wij moeten nagaan of deze notulen juist zijn of niet. En ik kan U de verzekering geven, dat zij nauwkeurig volgens de tape-recorder zijn opgesteld geworden.
Ook de heer Chance vraagt zich af waarom artikel 103 niet is toegepast en wijst erop, dat ik als Voorzitter van de Raad niet alleen Gezaghebber ben en Voorzitter van het Bestuurscollege, maar dat ik mij ook als Voorzitter van de Raad moet gedragen. Ik heb de heer Finck al geantwoord en toegelicht waarom ik artikel 103 niet heb toegepast. De heer Chance wijst mij erop dat ik als Voorzitter van de Raad niet moet vergeten deze functie steeds te bekleden. Het bevreemdt mij dit verwijt te horen, want terwijl ik artikel 102 heb toegepast in plaats van artikel 103 en artikel 102 niet kent de bepaling, zoals artikel 103, dat van mijn brief een afschrift moet gaan of een mededeling moet gaan aan de Eilandsraad, heb ik toch juist als Voorzitter van de Eilandsraad gemeend, in analogie met artikel 103, het artikel dat de heer Finck graag toegepast had gezien, de brief aan de Raad te sturen. Dus ik heb, zonder dat dit voorgeschreven was in artikel 102, juist als Voorzitter van de Raad, onnodig, naar mijn smaak toch nodig, onvoorgeschreven, aan de Raad de brief gestuurd.

Dit verwijt van U dan verbaast mij ten zeerste. Meer had ik niet kunnen doen.
De heer Chance verzoekt mij dus om steeds als Voorzitter van de Raad te blijven optreden. Ik wil daar gaarne aan voldoen en de heer Chance vraagt mij ook om niet te vergeten, dat ik ook Voorzitter van de Raad ben. Ik zou de heer Chance willen verzoeken om niet te vergeten, dat ik behalve Voorzitter van de Raad, ook nog andere functies bekleed. Behalve Voorzitter van de Raad en Voorzitter van het Bestuurscollege, ben ik als Gezaghebber aangewezen bij de Wet om in de zaken de Kroon betreffende en de zaken de Landsregering betreffende het hoger toezicht in eerste instantie toe te passen. Dit is mijn plicht, niet als Voorzitter van de Raad, maar uit hoofde van mijn andere functie. Ik bekleed nu eenmaal, ik zou haast willen zeggen, jammer genoeg, vele functies en dat maakt het voor mij alleen maar moeilijker en daarom wil ik de heer Chance erop wijzen in dit geval, dat van zijn kant er begrip zal zijn, dat ik niet alleen Voorzitter van de Raad ben, maar dat ik als Gezaghebber ook nog een andere taak heb, die ik niet kan verwaarlozen, omdat ik Voorzitter van de Raad ben. Als ik in het kader van het hoger toezicht bepaalde stappen moet nemen, dan moet ik die nemen ongeacht mijn andere functies.
De heer Maduro spreekt van een verkeerde interpretatie van het raadsbesluit. Ik ben er van overtuigd, dat als de heer Maduro de notulen nog eens doorleest dat hem dan duidelijk zal zijn, dat er van een verkeerde interpretatie geen sprake kan zijn, tenzij hij van mening is, dat de notulen niet weergeven wat er gezegd en besloten is. Hoogstens zou men kunnen stellen, wat de andere raadsleden gesteld hebben, dat de bedoeling anders was. Maar indien de bedoeling anders was dan strookt dat toch niet - en dat moet mij wel van het hart - met de kreet van het raadslid Geerman:"Nos kier sa awe nochi si e vierde klasse di H.B.S. ta wordo handhaafd si of no. Si acaso Bestuurscollege bisa "NO", nos ta bisa Bestuurscollege, cu Eilandsraad lo bisa "SI".
(voor de vertaling, zie notulen vergadering 26-9-1966 - vert.)
Is dit vatbaar voor een andere bedoeling? Dat was zeer duidelijke taal, dacht ik.
De heer Maduro vraagt het standpunt van het Bestuurscollege ten aanzien van wat de Minister-President stelt aan het eind van de brief. Ik kom daar later op terug. De heer Eman heeft namelijk hetzelfde gevraagd over de mening van het Bestuurscollege ten aanzien van hetgeen de Minister-President in het slot van zijn brief naar voren brengt.
De heer Werleman heeft het erover gehad, dat hij het bezwaar niet ziet van de Gezaghebber of van het Bestuurscollege, want het besluit van de Eilandsraad zou het Bestuurscollege niet gehinderd hebben in de uitvoering van haar taak. Mijnheer Werleman, dat is helemaal niet ter zake of het de taak van het Bestuurscollege hindert of niet. Wat wel ter zake is, is of de Raad bevoegd is in deze of niet. Dus het hoeft niet hinderend op te treden. Men moet alleen maar bevoegd of onbevoegd zijn.
Ik moet zeggen, dat de heer Max Croes een stelling naar voren heeft gebracht, die ik ook op mijn lijst had staan, namelijk dat de motie, zoals zij in oorspronkelijke vorm was ingediend door de heren Werleman, Figaroa en Croes, naar onze smaak de juiste vorm was en in ieder geval voor het Bestuurscollege aanvaardbaar. Wij hebben dat dan ook gesteld. Wij hebben toen toegezegd, dat wij er rekening mee wilden houden. Maar er waren dus leden, die daarmee niet konden volstaan en die nog verder wilden gaan.
Señor Figaroa ta puntra ta pakiko nos mester a bay na Gobierno Central anto, pasobra nos ta autonomo y e no ta weita pakiko nos mester a bay cu e cos aki na Gobierno Central. Lo mi kier contesta señor Figaroa cu den e asunto cu nos ta tratando, juist nos no ta autonomo. T'esey juist ta e punto cardinal. Den e asunto aki nos no ta autonomo. Esaki ta asunto di Landsregering cu pa medio di landsverordening a delegeer na Bestuurscollege competencia pa tuma desicion. Esaki no ta un asunto di un eilandelijke autonomie.

Y aki atrobe mi tin di pidi señor Figaroa pa comprende pa mi, cu mi tin no solamente posicion di Voorzitter di Raad, pero mi tin otro funcion tambe, cu mi tin cu tuma cuenta cu ne.

(Vertaling)

De heer Figaroa vraagt waarom wij dan naar de Centrale Regering moesten gaan, want wij zijn autonoom en hij ziet niet in waarom wij met deze zaak naar de Centrale Regering moesten lopen. Ik zal de heer Figaroa willen antwoorden, dat in deze aangelegenheid, die wij nu behandelen, wij juist niet autonoom zijn. Dat is juist het kardinale punt. In deze kwestie zijn wij niet autonoom. Dat is een zaak van de Landsregering, die bij landsverordening de bevoegdheid heeft gedelegeerd aan het Bestuurscollege om beslissingen te nemen. Dit is geen zaak van de eilandelijke autonomie. En hier weer moet ik de heer Figaroa verzoeken om begrip te tonen voor mij, dat ik niet alleen maar de positie heb van Voorzitter van de Raad, maar dat ik ook andere functies heb, waar ik rekening mee moet houden.

Als antwoord op de vragen van de heer Maduro en de heer Eman zal ik thans het volgende willen stellen. Ik zal willen volstaan met de mededeling van het Bestuurscollege, namelijk, zijnde het volgende.
Misschien weet U het niet, maar in elk geval op 1 december aanstaande zullen de rapporten worden uitgereikt bij de Colegio Arubano.
Het Bestuurscollege heeft in verband hiermee en ook in verband met deze Raadsvergadering contact opgenomen met de direkteur van deze H.B.S. Daarbij is gebleken, dat de stand van zaken in de onderhavige klassen zodanig is dat van een normale situatie kan worden gesproken. Dit betekent, dat men dus het normale aantal niet goede leerlingen en het normale aantal goede leerlingen heeft. Het is dus nu duidelijk, dat het aantal leerlingen, dat geschikt is om door te gaan zo groot is dat er behoefte zal zijn aan een vierde eerste klasse. Het Bestuurscollege heeft ook overleg gepleegd inmiddels met de Inspecteur van Onderwijs, niet alleen telefonisch, zoals in de brief van de Minister-President staat, maar ook schriftelijk en officieel. Na dit overleg met de direkteur en de Inspecteur van Onderwijs heeft het Bestuurscollege besloten, dat er een vierde eerste klasse zal zijn voor het schooljaar 1966 - 1967. Dit houdt echter niet in dat er het volgend jaar weer een eerste klasse bijkomt en het houdt ook niet in dat er nog een tweede klasse bijkomt.

Tenslotte wil ik nog dit stellen, dat de bezwaren door mij naar voren gebracht bij de Gouverneur en door het Bestuurscollege, ook aan U medegedeeld in haar brief, van zuiver formele aard zijn, gebaseerd op juridische bezwaren. Dit deed aan de zaak zelf niets af, dat wil zeggen, zelfs indien de Regering het besluit van de Raad had vernietigd of nog zou vernietigen, of de Raad haar besluit zou wijzigen of intrekken, dat dat niet betekent, dat het Bestuurscollege niet bereid zou zijn geweest om die vierde eerste klasse te handhaven. Wij hebben deze toezegging gedaan in de raadsvergadering van 26 september j.l. naar aanleiding van het voorstel, de oorspronkelijke motie dus. Wij hebben deze zelfde mededeling gedaan in de laatste alinea van onze brief aan de Raad. Ik stel dit om deze reden, omdat ik de indruk krijg, dat men formele bezwaren onzerzijds wil verwarren met het standpunt van het Bestuurscollege ten aanzien van de zaak zelve. Wij hebben dus formele juridische bezwaren tegen dat raadsbesluit, dat wil niet zeggen, dat wij bezwaren hadden of hebben tegen een vierde eerste klasse. Wij hebben zowel in deze brief, als in de vorige raadsvergadering medegedeeld, dat wij bereid waren rekening te houden met de verlangens van de Raad. Bovendien heeft het Bestuurscollege besloten het onderhavige schoolbestuur te verzoeken om voortaan niet meer vooruit te

lopen op besluiten van het Bestuurscollege en te voorkomen, dat het Bestuurscollege voor een fait accompli wordt gesteld, zoals nu het geval is. Hiermee ben ik gekomen aan het einde van de beantwoording in de eerste ronde en ik geef thans weer het woord aan de sprekers van de eerste ronde in verband met de tweede ronde.

EINDE EERSTE RONDE.

TWEEDE RONDE.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik moge U dankzeggen voor de antwoorden en de uiteenzetting, die U ons hebt willen geven. Op het laatste verwijt aan mijn adres, Mijnheer de Voorzitter, dat U dit niet voor vernietiging hebt voorgedragen, moet ik U zeggen, dat ik niet mee kan doen aan woord-spelingen in de Nederlandse taal, omdat ik die niet zo machtig ben. Maar ik zie, dat ik niet de enige ben, die deze vergissing maakt. De Minister-President zegt onder meer: "Bij de brief dd. 7 oktober 1966 no. 9464" - dit is een brief van de Minister-President gericht aan de Raad - "heeft de Gezaghebber van Uw eilandgebied het besluit van de Eilandsraad genomen in de openbare vergadering van 26 september 1966, houdende toestemming tot uitbreiding van het aantal eerste klassen van de H.B.S., Colegio Arubano bij de Regering voor vernietiging voorgedragen". Mijnheer de Voorzitter, U zegt, dat het niet zo is. Ik ben niet de enige die deze mening heeft, ook de Minister-President ziet dat :alszodanig in. Ik heb ook verder gezocht in de Eilandenregeling waar er feitelijk iets staat van bevestiging van iets dat door de Gezaghebber aangenomen wordt om van rechtswege nietig te verklaren. Maar goed, Mijnheer de Voorzitter, ik had dat al gezegd aan het begin en ik wil hier niet langer over spreken, het is maar een opinie, een mening. U zegt, dat U het hebt voorgedragen voor bevestiging en de Minister-President zegt, dat U het hebt voorgedragen voor vernietiging. Maar, Mijnheer de Voorzitter, terugkomende op het punt zelf. Ik betwist geenszins - en ik geloof ook geen enkel lid in deze Raad - het feit, dat U zegt dat er een beslissing genomen werd door de Raad. Er is een beslissing genomen door de Raad voor handhaving van de vierde parallel eerste klasse van de H.B.S. Mijnheer de Voorzitter, daar zijn wij het allemaal roerend mee eens. Maar gezien de brief, die wij ontvangen hebben van de Minister-President en die zegt, dat indien het de bedoeling van de Raad was om inderdaad te gaan tornen aan de rechten van het Bestuurscollege en van de Landsregering dan zijn wij zakelijk fout. Nu, Mijnheer de Voorzitter, ligt het geenszins in onze bedoeling om deze beslissing ongedaan te maken. Dat zullen wij dus niet voorstellen aan U. Wij zullen slechts een motie indienen, waarin duidelijk gesteld wordt, wat onze bedoeling is geweest op 26 september j.l.
Naar aanleiding daarvan zal de Regering dus eventueel het voorstel van ons vernietigen, of zoals U zegt bevestigen dat het van rechtswege nietig is. Dus als U mij straks toestaat, kan deze motie rondgedeeld worden, dan spreekt die duidelijke taal voor ons allemaal. Deze motie zegt duidelijk, dat wij ons bewust zijn. Zij erkent dat in onze openbare vergadering van 26 september j.l. een voorstel werd aangenomen inhoudende een beslissing tot handhaving van de vierde eerste klasse enz. Dus wij geven dat toe. Maar gezien de brief van de Minister-President gaan wij verder in deze motie en zeggen wat eigenlijk de strekking, de inhoud, de bedoeling was van de Raad. En wanneer de Regering deze motie in handen heeft dan zal de Regering zien wat de bedoeling geweest is en dan zal de Regering beslissen of deze beslissing van de Raad vernietigd moet worden of niet. Mijnheer de Voorzitter, hetgeen de heer Max Croes gezegd heeft, vind ik feitelijk een klap achteraf door nu te verklaren, dat als de heer Chance niet was gekomen met zijn amendement, dit niet geschied was. Maar, Mijnheer de Voorzitter, niemand minder dan de heer Max Croes heeft van U antwoord gekregen waarover hij moest stemmen. Het verwondert mij dat de heer Max Croes toen niet opgestaan is om te zeggen, dat deze zaak verkeerd gaat met het amendement van de heer Chance. Maar de heer Croes stemt mee met ons allen en komt nu vanavond verklaren, dat het de schuld is van de heer Chance. Het is de schuld van ons allemaal geweest, zelfs de schuld van de Voorzitter. Wij hebben allemaal schuld hieraan. Ik vind het gek, dat nú een lid komt zeggen, dat een ander de schuld heeft. Mijnheer de Voorzitter, ik mag hiermee volstaan, misschien dat ik bij de indiening van de motie nog het een en ander daarover vertellen zal.

DE HER L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, het spijt mij, dat een van mijn collega's of broeders hier in de Eilandsraad beweert, dat ik met een voorstel was gekomen die verder strekkend was dan het voorstel van de drie heren Croes, Werleman en Figaroa. Mijnheer de Voorzitter, ik ben duidelijk met het voorstel gekomen, gebaseerd op feiten uit de praktijk. Dat voorstel van de andere drie heren had namelijk gevraagd, dat het Bestuurscollege de mogelijkheid zou bestuderen voor het handhaven van deze vierde eerste klasse. Maar uit mijn ervaring weet ik, dat als het Bestuurscollege dit voorstel van de anderen heren had aangenomen dat het ergens daar op het Bestuurskantoor in een lade zou worden gelegden vergeten zou worden. Dan zou niemand meer iets van horen en in december zouden die 24 kinderen naar huis worden gestuurd. Daarom, Mijnheer de Voorzitter, als volksvertegenwoordiger en niet eens denkende aan juridische of andere aspekten had ik mijn voorstel gedaan. Mijnheer de Voorzitter, U zegt dat wij misschien deze beslissing ongedaan zullen moeten maken. Ik wil verklaren, dat ik geen medewerking geef aan het intrekken of het vernietigen van de beslissing die de Eilandsraad genomen heeft op 26 september j.l. Wij hadden geen beslissing genomen, zoals door U gesteld in Uw brief. U praat over toestemming. Ik zeg, dat die toestemming reeds was gegeven en wij hadden alleen maar de wens tot uiting willen laten komen, dat deze vierde eerste klasse gehandhaafd zou blijven voor de reden die ik hier vanavond gegeven heb. Ik weet uit ervaring, dat het Bestuurscollege zeker dat voorstel door de heren aan de overkant zou hebben vergeten en dat de kinderen op straat zouden worden gezet. Ik wilde laten uitkomen, dat de fraktie van de Partido Patriotico Arubano duidelijk niet eens was met het beleid van hun eigen Bestuurscollege, dat zij deze kinderen naar huis wilden sturen. En niemand kan mij ervan betichten, Mijnheer de Voorzitter, dat ik met dat voorstel was gekomen. Het was een voorstel van de fraktie van de Partido Patriotico Arubano, dat door iedereen eerst besproken was en dat aangenomen was. Zelfs de gedeputeerden wisten, dat wij met dit voorstel zouden komen en zelfs de gedeputeerden waren het mee eens, toen wij voorstelden, dat wij met zulk een voorstel zouden komen en geen één gedeputeerde was tegen dat voorstel toen wij een voorbespreking hierover hadden. Pas nadat zij een zogenaamde "brain-wash" hebben gekregen....

Er volgt een opschudding onder het publiek.

DE VOORZITTER: Ik wil het publiek verzoeken zich te onthouden van reacties. Dat is namelijk volgens de reglementen niet toegestaan. U kunt dus de vergaderingen bijwonen, maar U mag geen enkel blijk geven van goed- of afkeuring. Wanneer U zich daar niet aan houdt, dan is het mijn plicht om de tribune te laten ontruimen. Dus ik doe een beroep op U, als U verder deze vergadering wilt blijven bijwonen, om U te onthouden van verdere reacties.

DE HEER L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, ik wil U er niet van betichten dat U iets anders meent dan wat wij die avond voorgesteld hadden. Maar, Mijnheer de Voorzitter, het bevreemdt mij wel, dat U nadat het voorstel door de andere heren was ingediend en nadat het voorstel van mij aan de orde was gebracht, toen zei:"Zijn de indieners bereid hun voorstel te herzien conform het voorstel van de heer Chance? Zo niet dan zal ik het voorstel van de heer Chance in stemming moeten brengen, want het voorstel van de heer Chance gaat verder dan het voorstel van de indieners". Ik neem aan, Mijnheer de Voorzitter, dat U Uw medewerking had verleend door de bewoording van het voorstel van de drie heren te veranderen door de bewoording van het amendement van mij. Natuurlijk kunt U zeggen, dat dit niet de bedoeling is geweest, maar dat is de indruk, die ik gekregen had. Niemand wilde in de schoenen van de gedeputeerden gaan staan en beslissen dat wij toestemming gaan geven want, zoals ik gezegd heb, hadden wij die toestemming al.
In ieder geval, denk ik dat, mocht het Bestuurscollege deze beslissing niet

aannemen, mocht de Regering beslissen dat deze beslissing, zoals door U genoemd, Mijnheer de Voorzitter, vernietigd wordt, ik dat gerust aanneem, want als ik de brief doorneem van de Premier Jonkheer, dan lees ik: "eventuele intrekking van het Bestuuscollege zoals hiervoren bedoeld zou dan ook zeker in aanmerking komen voor toetsing aan de bepalingen van de Eilandenregeling betreffende het hoger toezicht".
Mijnheer de Voorzitter, weer spreek ik mijn eigen mening uit. Wat ik hieruit begrijp, is dat als het Bestuurscollege - als ik mijn eigen woorden mag gebruiken - deze kinderen naar huis stuurt in december, dat de Regering het hiermee niet eens zal zijn. Ik denk, dat ongeacht hoe de juridische facetten vallen, ongeacht wat andere mensen hierover denken, ik toch denk, dat het doel bereikt is. Ik ben ervan overtuigd, Mijnheer de Voorzitter, dat deze kinderen in december niet naar huis zullen gaan, want als deze kinderen naar huis gaan, Mijnheer de Voorzitter, dan zullen misschien ook andere mensen naar huis moeten gaan.

DE HEER J.U.MADURO: Mijnheer de Voorzitter, uit Uw antwoord blijkt, dat U de beslissing om een besluit van de Raad voor vernietiging voorgedragen hebt genomen, omdat, volgens U, naar Uw mening, volgens Uw interpretatie dus de Raad in de bevoegdheden was getreden van het Bestuurscollege.
Uit het betoog van alle leden die in de eerste ronde het woord hebben gevoerd, blijkt duidelijk, dat het niet deze bedoeling is geweest. U zegt, dat het misschien niet de bedoeling is geweest, maar de strekking van het besluit is wel zo. Mijnheer de Voorzitter, ik geloof, dat het woord strekking en het woord bedoeling synoniemen zijn. Ik weet het niet. Ik kan mij vergissen. Ten aanzien van mijn vraag of het Bestuurscollege het standpunt van de Regering, ten aanzien van de interpretatie van lid 2 van artikel 8 van het Middelbaar Onderwijs Landsverordening, zal overnemen, heb ik van U geen concreet antwoord ontvangen. Gaarne zou ik dit antwoord van U willen vernemen.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, voor zover ik kan nagaan zijn wij hier bezig een woordenspel te spelen en dat is niet in het belang van het onderhavig onderwerp, dat wij nu bezig zijn te behandelen.
Als jurist, Mijnheer de Voorzitter, moet ik aannemen, dat wanneer een besluit aangenomen is dit niet vatbaar is om onderworpen te worden van een andere interpretatie of wijziging. Volgens mij heeft de Gezaghebber ten deze formeel gehandeld. Het besluit is genomen en zoals het besluit luidt wordt inderdaad getreden in bevoegdheden toegekend aan het Bestuurscollege. Ik heb echter uit Uw woorden kunnen afleiden, dat wanneer de reeds verleende toestemming van het Bestuurscollege tot handhaving van de vierde eerste klasse door deze Raad beaamd werd, er geen geschil zou zijn geweest. Met het belang van de ontwikkeling van het onderwijs voor ogen zou ik willen voorstellen dat het besluit ingetrokken wordt en dat vanavond een besluit wordt genomen tot beaming van de reeds verleende toestemming van het Bestuurscollege tot handhaving van de vierde eerste klasse van welke toestemming het Bestuurscollege niet vermag af te wijken. Het Bestuurscollege vermag niet te stellen, dat deze toestemming die verleend is geworden van voorlopige aard of van tijdelijke aard is, maar dat de toestemming definitief is verleend. Als U nog duidelijker wilt zijn en mij de verzekering geeft dat het Bestuurscollege de mening van de Minister-President deelt, namelijk dat de toestemming bereids is verleend en dat er daarvan niet afgeweken kan worden, dan ben ik ermee eens, dat het besluit van de Raad wordt ingetrokken en dat de Raad vanavond beslist op de beaming van een reeds concrete, genomen toestemming van het Bestuurscollege waarvan niet meer afgeweken kan worden.
Mijnheer de Voorzitter, om echter in te gaan tot de intrekking van een reeds genomen besluit van de Raad zie ik hier in ons Reglement van Orde,

dat het voorstel om op een vroeger besluit terug te komen niet mag worden behandeld, wanneer het niet op de oproepingsbrief voorkomt. Ik wil voorstellen, dat het Bestuurscollege aanvaardt om alsnog op de agenda te plaatsen: Intrekking van het vorig besluit door het Bestuurscollege genomen en dat daarover wordt beslist. Zulks om tijd te winnen,en ook in het belang van de ontwikkeling van het onderwijs op Aruba.

DE HEER A WERLEMAN: Mijnheer de Voorzitter, ik ben nog niet overtuigd en ik ben steeds van mening dat er van een feitelijke inmenging in het dagelijks bestuur van het Bestuurscollege geen sprake is geweest in deze beslissing, omdat de beslissing reeds genomen was en dus geen inmenging plaats kon vinden. In de tweede plaats, hoop ik, dat het hoger toezicht ook ten aanzien van de beslissingen van het Bestuurscollege, die strijdig zijn met het algemeen belang en algemene beginselen van behoorlijk bestuur ook voorgedragen zullen worden voor vernietiging of schorsing. Ik dank U.

DE HEER M.CROES: Mijnheer de Voorzitter, zakelijk ben ik uitgesproken vanavond. De zaak is geregeld. Het doel waarom het ging is bereikt. Formeel kunnen wij doorgaan met woordspelingen en wij kunnen elkaar blijven misverstaan, zoals wij op de bewuste vergadering en vanavond nog verschillende keren hebben gedaan. Het moet mij van het hart, Mijnheer de Voorzitter, dat de heer Finck het zakelijke karakter van de behandeling van deze zaak omlaag heeft gehaald door het verdraaien van feiten. De heer Finck schijnt geen enkele vergadering te kunnen laten voorbij gaan zonder zijn hatelijkheden naar voren te brengen. Geen enkel ogenblik heb ik iemand hier in deze Raad ervan beticht, dat zij op ondoordachte wijze amendementen naar voren hebben gebracht. Inderdaad het naar voren gebrachte amendement heb ik zelf gesteund en dat hebben alle raadsleden, met uitzondering van de gedeputeerde-raadsleden, gedaan. Dus wij dragen allemaal de schuld indien er een fout was geweest, inclusief mijzelf. De Voorzitter heeft vanavond hier naar voren gebracht, dat het ondoenlijk is om de wet volledig te kennen en alle punten, die bij onderwerpen verschillend kunnen zijn meteen te kunnen onderkennen. Dit is geheel onmogelijk.
De heer Chance gaat door op het betoog van de heer Finck en hij zegt zelfs, dat ik hem persoonlijk/heb beticht, dat hij de verandering heeft aangebracht. Dat was zijn volste recht en ik heb zelf meegedaan. Dus van betichting was geen sprake. Onze motie hield geenszins in, Mijnheer de Voorzitter, om het Bestuurscollege de mogelijkheid te laten om de zaak te bestuderen.
Onze motie verzocht het Bestuurscollege om alles te doen wat mogelijk was om de vierde eerste klasse te handhaven. Dit is een groot verschil met de mogelijkheid bestuderen om een vierde eerste klasse te handhaven. Maar, zoals ik gezegd heb, hebben wij elkaar verschillende keren misverstaan. Er zijn vele woordspelingen geweest, zodat misschien het geachte lid zijn weg niet meer kan vinden door die woordspelingen. Ten slotte, Mijnheer de Voorzitter, wanneer de heer Chance beweert, dat als wij het Bestuurscollege hier de mogelijkheid geven om een onderwerp te bestuderen en dat het Bestuurscollege dan alle stukken in de lade zou leggen en dat zij dan zullen verdwijnen, dan is dit een motie van wantrouwen op zijn eigen Bestuurscollege. Ik wil de heer Chance verzoeken om dan zijn conclussies te trekken.

DE HEER F.D.FIGAROA: Senor Presidente, despues di a tende varios palabranan aki den, locual mi por bisa cu palabranan di mas agradable cu mi a tende awe nochi ta locual Señor Presidente a caba di bisa awor'ey, cu e di cuater klas ta keda mantene y di e banda ey anto e asunto practico a bini na fin loke ta toka nos, asina leuw cu nos idea di a yama reunion biaha pasa tabata pa mantene e klas aki y awor cu nos a tende cu e di cuater promer klas aki ta wordo mantene, nos ta sumamente satisfecho. Di e banda di e asunto formal den locual e cos aki a wordo tratá lo mi kier bisa cu nos a bin aki nan pa duna interpretacion na e desicion cu Raad a tuma dia 26 di september 1966,

/ervan

y si mi no ta kiboká señor Finck, den e caso aki tin un mocion cu e lo trece dilanti y cu na su debido tiempo lo e pone na nos conocimiento ta kiko ta e contenido y si e contenido di e mocion aki ta locual señor Finck a duna splikacion caba di dje awor'ey en todo caso mi ta completamente di acuerdo y nos lo miré, pero e punto principal ta cu e di cuater klas ta keda mantené y p'esey mi ta masha agradecido. Masha danki, Senor Presidente.

(Vertaling)

Mijnheer de Voorzitter, na hierin de verschillende betogen te hebben gehoord, kan ik zeggen, dat de meest aangename woorden, die ik vanavond heb gehoord, de woorden waren, die U, Mijnheer de Voorzitter, zonet gezegd hebt, namelijk dat de vierde eerste klasse gehandhaafd zal worden en daarmee is dus voor ons praktisch de kous af, in zoverre het betreft de opzet om de vergadering van verleden keer samen te roepen teneinde deze klas te handhaven. Nu dat wij hebben vernomen, dat deze vierde eerste klasse zal worden gehandhaafd, zijn wij ten zeerste voldaan.
Voor wat betreft de formele zijde van de zaak waarop deze aangelegenheid werd behandeld, kan ik zeggen, dat wij hier samen zijn gekomen om interpretatie te geven aan de beslissing die de Raad op de 26ste september j.l. heeft genomen en als ik mij niet vergis, dan heeft de heer Finck in dit geval een motie, die hij naar voren zal brengen en waarvan hij ons te zijner tijd op de hoogte zal stellen van de inhoud en indien de inhoud van die motie overeenkomt met hetgeen de heer Finck zonet reeds daarover heeft uitgelegd, dan ben ik in ieder geval er geheel mee eens en wij zullen de motie wel te zien krijgen. Maar het voornaamste punt is, dat die vierde eerste klasse gehandhaafd blijft en daarvoor ben ik zeer dankbaar. Ik dank U, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Wij zijn gekomen aan het einde van de tweede ronde voor wat betreft de betogen van de verschillende sprekers. Ik ga thans over tot de beantwoording van de vragen.
De heer Finck stelt, dat ook de Minister-President spreekt van voordracht voor "vernietiging" gedaan door de Gezaghebber.
Ik wil de heer Finck erop wijzen, dat ik moeilijk verantwoordelijk gesteld kan worden voor wat de Minister-President schrijft. Ik ben slechts verantwoordelijk voor wat ik zelf schrijf en ik heb dus geschreven, dat ik het in overweging geef - ik heb het zonet voorgelezen - om de nietigheid te bevestigen. Bovendien is een andere uitleg niet eens mogelijk, want artikel 102 kent geen voordracht tot vernietiging. Dus ik had alleen een voordracht van vernietiging kunnen doen op grond van artikel 103.
Ik heb echter artikel 102 toegepast. Ik heb het onder de aandacht van de Gouverneur gebracht als vertegenwoordiger van de Landsregering. Dit kan niet alleen ik, maar dit kan iedereen doen, want artikel 102 noemt de Gezaghebber niet, eenieder kan dit onder de aandacht van de Gouverneur brengen. Jan en allemaal. De Gouverneur kan dan zijn beslissing nemen. Ook zonder dat het onder zijn aandacht is gebracht. Hij kan het zelf te weten komen, bijvoorbeeld. Hij heeft hier drie maanden de tijd voor. Dus de Minister-President kan dat wel zo gesteld hebben en mijnheer Finck kan het zo interpreteren, maar ik wil wel even stellen, dat ik alleen verantwoordelijk ben voor wat ik zelf schrijf. Ik heb alleen maar in overweging gegeven om de nietigheid te bevestigen. Ik heb het niet voorgedragen voor vernietiging, anders had ik artikel 102 niet kunnen toepassen.
De heer Finck heeft meerdere malen in de tweede ronde gewag gemaakt van het feit, dat de Minister-President blijkbaar wil weten, wat de bedoeling van de Raad is geweest. Het spijt mij en wat ik U nu ga zeggen bedoel ik niet als kritiek, maar ik doe het echt om de Raad een goede raad te geven als Voorzitter van de Raad, zoals de heer Chance dat zegt.

De Minister-President spreekt helemaal niet van de bedoeling. Het woord bedoeling komt hier niet eens voor. De Minister-President zegt slechts: "Indien mag worden aangenomen dat het besluit van de Raad inderdaad de vorenomschreven strekking heeft gehad, dan is de Raad in verband met de bepaling van artikel 8 van de Middelbaar Onderwijslandsverordening zakelijk onbevoegd tot het nemen van een dergelijk besluit" Het enige dat U zou kunnen stellen is, dat de strekking niet zo was als ik het had voorgedragen aan de Gouverneur. Maar ik handhaaf, dat de strekking wél zo was en dat heeft nog niemand tegengesproken. Met de notulen in de hand stel ik, dat dit de strekking van het besluit is geweest. De bedoeling is een heel andere zaak. De Minister-President vraagt zich alleen echter af wat de strekking was. De Regering stelt zich voorshands op het standpunt dat de Raad, zoals gebruikelijk - ik vraag mij af in hoeverre deze procedure gebruikelijk is - gelegenheid zal worden gegeven het genomen besluit ongedaan te maken alvorens vernietiging te overwegen. Alweer, mijne heren, het is geen kritiek, het is een advies van mij. U zult niet kunnen volstaan met een motie, waarin U stelt wat Uw bedoeling was.
De Regering geeft U hier de gelegenheid om het ongedaan te maken. Als U dat niet doet, dan kunt U zoveel moties aannemen als U wilt en zoveel bedoelingen vermelden als U wilt, maar het besluit is dan niet ongedaan.
De Regering zal zich dan in een positie gaan vinden, waar zij zullen moeten overwegen om te vernietigen. Dit is alleen maar een raad, die ik U geef.
Ook in de vierde alinea spreekt de Minister-President weer en deze brief is gericht aan de Eilandsraad: "Het feit, dat Uw College tot het nemen van een besluit zoals hiervoren bedoeld onbevoegd moet worden geacht".
Ik heb de motie van de heer Finck nog niet gezien en ik wil daar dus niet op vooruitlopen, daar komen wij straks nog aan toe, maar ik zal U wel zeggen, dat ik straks formeel duidelijk de vraag aan U zal moeten stellen of U met deze motie dan wel met een andere motie Uw besluit van de vorige keer ongedaan maakt of niet. Deze categorische vraag zal ik moeten stellen, want het is mijn plicht om de Gouverneur dus het Hoofd van de Landsregering mede te delen wat deze Raad beslist heeft en ik ben ook gaarne bereid hem mede te delen wat Uw bedoeling is geweest. Maar wat dus hier meer terzake is dan Uw bedoeling, is, of U dit besluit ongedaan gemaakt hebt of niet. Daar gaat het om.
De heer Chance verwijst naar een zinsnede in de notulen, waarin ik het amendement van de heer Chance alshetware heb verwerkt in de motie van de heer Werleman en anderen en de heer Chance stelt nu dat ik meegewerkt heb aan een verandering van de bewoording. Zelfs als dat zo zou zijn, zelfs indien dus de motie, zoals gewijzigd, het gevolg zou zijn van de bewoording door mij gesteld, dan nog wil ik de heer Chance zijn aandacht vestigen, voor de derde keer, op zijn eigen woorden: "Mijnheer de Voorzitter, dan handhaaf ik mijn voorstel, dat ik aan de Raad gedaan heb, dat wij hier vanavond een beslissing nemen, dat deze vierde eerste klasse van de H.B.S. gehandhaafd wordt". Dit zijn niet mijn woorden, mijnheer Chance; dat zijn Uw woorden.
De heer Eman vraagt zich af of een besluit vatbaar is voor andere interpretaties. Dat hangt helemaal af van de strekking van het besluit of de motie. Het zou kunnen dat de strekking van een besluit vaag is. Dan zou er sprake kunnen zijn van verschillende interpretaties. Maar zoals de strekking van het besluit nu zo voor ons op tafel ligt en bij de Gouverneur en bij de Regering, is naar mijn smaak en ik vrees ook van anderen, de interpretatie die U thans aan wil geven, alsnog niet mogelijk.
De heer Werleman verzoekt mij om mijn functie als Gezaghebber belast met hoger toezicht ook toe te passen op het Bestuurscollege wanneer nodig.
Ik kan de heer Werleman de verzekering geven en alle raadsleden, dat ik mij daar steeds van bewust ben geweest en dat ik dat zeker zal doen wanneer nodig. Gelukkig is het nog nooit nodig geweest. Ik verwacht het ook niet.
Ik kan de heer Maduro mededelen, dat het standpunt van het Bestuurscollege

ten aanzien van het standpunt van de Minister-President, namelijk tot het eventueel opheffen van de vierde eerste klasse niet terzake is en ook niet meer actueel, want ik heb in de eerste ronde reeds medegedeeld, dat het Bestuurscollege - de beslissende instantie in deze - besloten heeft voor een vierde eerste klasse voor het schooljaar. Dus er is geen sprake nog en niet geweest en zal er ook niet zijn van een intrekking van deze vierde eerste klasse. Het heeft geen zin om hier dieper op in te gaan. Hiermee zijn wij gekomen aan het einde van de tweede ronde.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, op de eerste plaats verheugt het mij, dat ik U namens vele ouders dank kan zeggen in verband met hetgeen U zojuist naar voren hebt gebracht, dat de vierde klasse gehandhaafd wordt. Verder, Mijnheer de Voorzitter, wil ik naar aanleiding van het voorstel van de heer Eman dit zeggen. Dit is niet hatelijk bedoeld. De heer Eman was niet aanwezig op de vergadering en daarom heeft hij feitelijk niet een inzicht van het geheel. Want, Mijnheer de Voorzitter, nu moet ik even terugkomen op hetgeen U gezegd hebt. U hebt slechts enkele passages voorgelezen uit de brief van de Minister-President. Maar waar het om gaat is dit. U zegt aan de Gouverneur, dat de Eilandsraad van Aruba in zijn op 26 september 1966 gehouden openbare vergadering besloten heeft, enz., enz., het aantal eerste klassen van de onder deze stichting resorterende H.B.S., Colegio Arubano, van drie tot vier uit te breiden. En nu zegt de Minister-President, was dat de strekking? En ik zeg, NEE. Wij hebben niet gevraagd om uit te breiden. Wij kunnen niet vragen om uit te breiden, als er al iets is. Het was er reeds. De vierde klasse was al gevormd en dat is niet alleen mijn mening, maar ook de mening van de Minister-President, wanneer hij zegt: "De toestemming is evenwel reeds verleend". Dat zijn de woorden van de Minister-President. En dit is geschied op grond van de notulen en de Regering mag dit aannemen, omdat voldaan is aan de bepaling van het derde lid van artikel 8 van de Middelbaar Onderwijs Verordening. Er staat ook een stuk in die brief, dat zegt:

"Uit de notulen van de raadsvergadering blijkt immers, dat het Bestuurscollege de toestemming bedoeld in artikel 8 lid 2 van de Middelbaar Onderwijs Verordening, reeds heeft verleend. Op bladzijde 32 van de notulen, verklaart de Gezaghebber namelijk: "Ik kan de heer Finck nog mededelen enz.". En dan eindigt U: "Laten wij deze leerlingen nog een kans geven te meer ook omdat onder deze 112 leerlingen van de eerste klassen, zich ook 18 leerlingen bevinden, die reeds gedoubleerd hebben".
Dus wat U gesteld hebt in Uw brief als Gezaghebber aan de Gouverneur, dat wij gevraagd hebben om uitbreiding van drie naar vier klassen, was niet het geval, Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben slechts het Bestuurscollege op willen wijzen, dat U reeds toestemming gegeven hebt voor vier klassen en dat wij gevraagd hebben om die te handhaven. U heeft zovele malen voorgelezen, hetgeen de heer Chance gezegd heeft. Nu zal ik wat voorlezen. "DE VOORZITTER: Het voorstel, zoals ingediend door de heer Max Croes, Frans Figaroa en A.Werleman, zoals geamendeerd op voorstel van de heer Chance". Uw woorden: "Dit betekent dus, dat de Raad niet verzoekt, maar de Raad beslist tot het handhaven van een vierde eerste klasse". Dus niet tot uitbreiding. Maar in Uw brief aan de Gouverneur hebt U niet geschreven over handhaven, maar over uitbreiding.
En nu vraagt de Minister-President: "Was dat de bedoeling"? Ik zeg: neen, dat was niet de bedoeling. Daarom komen wij nu met een motie om te zeggen, wat onze bedoeling geweest is. Daarom zien wij er geen noodzaak, zoals de heer Eman heeft voorgesteld, tot intrekking of het ongedaan maken van het eenmaal genomen besluit, omdat het niet nodig is. Mijnheer de Voorzitter, straks, zodra U Uw toestemming geeft, laat ik de moties ronddelen en dan kunnen wij daar misschien verder spreken.

Ik zal niet veel meer spreken. Verder betreur ik het, persoonlijk, Mijnheer de Voorzitter, - ik zeg dit niet als fraktie-leider - , dat de heer Chance de opmerking gemaakt heeft, dat als een stuk komt, dat het bewaard wordt of zoek raakt in de lade van de heren gedeputeerde, omdat ik de ervaring nog niet heb opgedaan. Dus persoonlijk betreur ik het, dat de heer Chance dat naar voren gebracht heeft. Ik dank U.

DE HEER L.A.I.CHANCE: Mijnheer de Voorzitter, mag ik iets zeggen? Mijnheer de Voorzitter, ik heb gezegd, dat er stukken bij de gedeputeerden vergeten worden en dat is een feit. Het spijt mij, dat ik dit moet zeggen, maar U kunt de heer Gedeputeerde Oduber, die naast U zit, vragen waar de papieren zijn van Joshua Ellis, die ik ongeveer 8 maanden geleden bij hem heb gebracht.

DE VOORZITTER: Mijne heren, wij wijken nu af van het onderwerp. Het spijt mij, dat ik de heer Chance het woord gegeven heb, want de tweede ronde is voorbij. Ik heb hem het woord gegeven voor de derde keer als een van de aanvragers van deze vergadering. Ik had dus verwacht, dat hij het woord zou voeren in verband met het agenda-punt zijnde dus de interpretatie van het raadsbesluit. Hij heeft dit echter gebruikt om terug te komen op een punt in de tweede ronde, die hier niets mee uit te staan heeft en ik wil er de aandacht op vestigen, dat ik wel bereid ben en daar is dan ook in voorzien om indieners van moties, of mensen, die een vergadering aanvragen, nog een derde kans te geven, maar wilt U daar dan ook geen misbruik van maken, want dat is niet de bedoeling.
De heer Finck heeft getracht om nogmaals duidelijk te maken, dat er wel sprake is van de bedoeling en niet van de strekking. Volgens hem is het dat, wat de Minister-President wil hebben. Misschien weet de heer Finck beter dan ik, wat de Minister-President van de Raad verwacht, maar het valt mij wel op, dat de Minister-President duidelijk spreekt van het ongedaan maken van het genomen besluit. Ik acht het alleen mijn plicht om erop te wijzen, het kan best zijn, dat de heer Finck gelijk heeft en als de Raad conform de heer Finck wil beslissen, dan moet de Raad dat weten en misschien is de Minister-President het ook met U eens, dat vind ik allemaal prachtig, maar om straks niet verweten te worden, dat ik er niet op gewezen heb, geef ik U mijn persoonlijke mening en advies. Volgens mij moet U het besluit ongedaan maken. Maar verder laat ik het aan U over. Ik ga hier niet over discussieren. Ik ben ook niet van plan de indruk te geven, dat ik rekenschap ga geven van mijn standpunt als Gezaghebber. Ik heb reeds eerder uitgelegd, dat ik dat niet doe, omdat ik daartoe niet verplicht ben.
Wat ik doe als Gezaghebber in het kader van hoger toezicht is een zaak waar ik geen rekenschap van geef aan U. Maar wel als Voorzitter van de Raad meen ik U dus te moeten adviseren. Dat is een van mijn taken. Mijn interpretatie is dat de Minister-President U de gelegenheid geeft om het besluit ongedaan te maken. Thans zal de heer Oduber het woord voeren naar aanleiding van de opmerking van de heer Chance.

DE HEER G.A.ODUBER, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats hoop ik, dat U mij zult excuseren voor mijn stem, maar ik kan niet nalaten de vraag en de opmerking van de heer Chance te beantwoorden.
Ik zal er heel kort mee zijn en ik zal ook zuiver en alleen moeten stellen dat de gegevens waarnaar nu hier in een openbare raadsvergadering gevraagd worden zuiver gegevens geweest zijn voor de tewerkstelling van een persoon. In de huidige omstandigheden van werkloosheid moet het beleid van het College, van elke gedeputeerde, zodanig zijn, dat werk verstrekt wordt aan hen, die het het hardst nodig hebben. Wat betreft de stukken, die de heer Chance dacht van het Colegio Arubano, dat zij in de lade terecht zullen komen, dat kan ik moeilijk aannemen.

DE VOORZITTER: Mijnheer Finck, ik geef U straks weer het woord, maar misschien zijn er nog andere raadsleden, die het woord wensen over Uw motie en dan kunt U zo op allemaal ineens reageren. Zijn er andere raadsleden, die het woord verlangen naar aanleiding van de motie? Zo niet, dan is het woord aan U, mijnheer Finck.

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik kan mij moeilijk verenigen met het voorstel van de heer Eman, omdat het in principe reeds opgesloten is in deze hele motie, als men al die overwegingen leest. Als men zuiver leest:"Het Bestuurscollege, als uitvoerend orgaan, duidelijk te kennen te geven, dat het de wens is van de Eilandsraad". "Dat de strekking en inhoud van genoemde beslissing zeer zeker niet beoogdente willen tornen aan de bevoegdheden van het Bestuurscollege". Ik heb meer dan duidelijk gezegd, bij de overweging dat het geenszins onze bedoeling is geweest om te tornen aan de bevoegdheden van hogere organen dan deze Raad. Dus ik zie feitelijk niet in, dat ik het in een besluit had moeten opnemen, vooral waar er in de tiende overweging duidelijk gezegd wordt, dat het niet nodig is die beslissing in te trekken, omdat volgens ons, die beslissing niet een beslissing was tegen de enz., enz.

DE VOORZITTER: Het is jammer, naar mijn persoonlijke mening, dat wij hier nog langer onze tijd aan geven. Want eigenlijk zitten wij nu over formaliteiten te praten. De hoofdzaak is inmiddels geregeld. Ik moet U eerlijk zeggen, dat ik gehoopt had, dat de Raad zou zeggen, dat de beslissing genomen is en dat de zaak dus geregeld is afgelopen. Maar als U hier dus op door wil blijven borduren dan is dat Uw goed recht, maar dan moet ik de heer Finck er wel op wijzen, dat hij niet in de overweging van een besluit een ander besluit kan wijzigen, of een andere strekking aan kan geven. Dat kan hij alleen doen in het besluit zelf. U maakt wel een hele lange overweging, waarin U inderdaad spreekt over de strekking, of tenminste Uw bedoeling van het vorige besluit. Maar in Uw besluit zelf rept U daar met geen woord over. En hiermede wordt, naar mijn persoonlijke mening en ik moet eerlijk toegeven, dat ik mij kan vergissen, ik ben ook mens, maar naar mijn persoonlijke mening is met Uw besluit zoals het nu luidt, zelfs met deze overweging het vorig besluit niet ongedaan gemaakt en de strekking ook niet gewijzigd. U kunt niet in de overweging van een nieuw besluit een ander besluit wijzigen. U kunt het alleen doen in het besluit zelf.
Het voorstel van de heer Eman om in dit besluit op te nemen een beslissing van de Raad dat het vorige besluit wordt ingetrokken eigenlijk.
Daar hebben wij geen bezwaar tegen, als Bestuurscollege niet en ik als Voorzitter en Gezaghebber ook niet, maar de heer Eman heeft er zelf opgewezen dat ingevolge het Reglement van Orde artikel 11, lid 5 luidt als volgt: "Een voorstel om op een vroeger besluit terug te komen mag niet worden behandeld, wanneer het niet op de oproepingsbrief is vermeld".

DE HEER C.A.EMAN: U hebt daar gelijk in, maar het kan alsnog op de agenda worden geplaatst.

DE VOORZITTER: Het gaat hier niet over de agenda, het gaat over de oproepingsbrief.
Wij hebben dus helemaal geen principiele bezwaren tegen het voorstel van de heer Eman. Integendeel. Naar mijn persoonlijke mening zou dat de enige logische stap wezen en volgens mijn persoonlijke mening is dat ook de bedoeling van de Minister-President. Maar ik vrees - tenzij de Raad een andere mening heeft - ik ben open voor andere meningen- dat het niet kan, althans niet in deze raadsvergadering, want artikel 11, lid 5 zegt: "Een voorstel om op een vroeger besluit terug te komen", dus een voorstel,

Uw voorstel en niet de interpretatie van het raadsbesluit, "moet worden vermeld op de oproepingsbrief". Het stond niet op de oproepingsbrief.

DE HEER C.A.EMAN: U zegt oproepingsbrief, maar wat daar op die oproepingsbrief staat, dat vormt de agenda en de agenda kunnen wij wel aanvullen, eventueel, met instemming van de Raad. Een oproepingsbrief is geen agenda. Men wordt daardoor alleen maar opgeroepen om een bepaalde agenda te komen behandelen.

DE VOORZITTER: Mijnheer Eman, dan hebben wij nog artikel 30 van de Eilandenregeling, lid 2 en dat zegt: "De Raad kan steeds, behoudens het bepaalde in het Reglement van Orde voor zijn vergadering en behoudens het geval, bedoeld in het laatste lid van artikel 41, over andere dan in de oproepingsbriefjes genoemde zaken beraadslagen en op voorstel van de Voorzitter of van het Bestuurscollege, besluiten". Dus op alle zaken behoudens het bepaalde in het Reglement van Orde. Dus U mag niet afwijken.

DE HEER C.A.EMAN: Ik wijk er niet van af. Het wordt erop geplaatst, Mijnheer de Voorzitter. Dat is het verschil.

DE VOORZITTER: Voordat ik daarop een definitief antwoord geef, aangezien mijn eerste reactie is, dat het niet kan, althans niet in deze vergadering, wil ik een uiteindelijk standpunt even aanhouden. Misschien kunnen wij dat nog even bestuderen, maar het heeft alleen maar zin als dus de heren dit over willen nemen. Ik wil eigenlijk eerst vragen aan de Raad of de Raad er toe bereid is om het voorstel van de heer Eman over te nemen om het besluit van deze motie zodanig aan te vullen dat dus het raadsbesluit van de vorige keer ongedaan wordt gemaakt. Mocht de Raad daarvoor voelen dan pas heeft het voor mij zin om na te gaan of het inderdaad kan in deze vergadering. Kan de heer Finck zich hiermee verenigen?

DE HEER E.R.FINCK: Nee, Mijnheer de Voorzitter, onze fraktie kan zich niet verenigen met dit voorstel, omdat wij de noodzaak niet kunnen inzien om het te vernietigen, omdat wij van mening zijn, dat wij geen beslissing hebben genomen, die in strijd is met hogere organen en dat wij dat duidelijk genoeg hebben gesteld in onze overwegingen. Wij houden ons bij deze motie behalve met een kleine wijziging, dat in plaats dat wij zeggen, dat U het voorgedragen hebt voor vernietiging, U aan de Gouverneur in overweging gegeven hebt de bevestiging van de van rechtswege nietigheid.
Anders willen wij de motie zo aannemen, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, ik ben een voorstander van, dat wij deze motie met de kleine wijziging door U voorgesteld ....

DE VOORZITTER: Dus U steunt het voorstel van de heer Eman?

DE HEER F.D.FIGAROA: Neen, ik steun de motie zoals zij hier voor ons ligt, met de kleine wijziging door U voorgesteld. Dus dat U de beslissing aan de Gouverneur in overweging hebt gegeven voor vernietiging, maar dat wij die motie verder laten zoals ze is.

DE VOORZITTER: Wordt de motie van de heer Finck ondersteund?

De motie van de heer Finck wordt ondersteund door de heer L.A.I.Chance en de heer J.Geerman.

Wenst iemand hoofdelijke stemming?

DE HEER C.A.EMAN: Ja, Mijnheer de Voorzitter, ik wens hoofdelijke stemming.

DE VOORZITTER: Er wordt dus gestemd over de motie, zoals ingediend door de heer Finck en ondersteund door de heren Chance en Geerman. Er is een wijziging in de motie, namelijk in de overweging onder punt 4 en de wijziging is zodanig dat punt 4 als volgt komt te luiden: "dat de Gezaghebber, zich baserende op zijn eigen interpretatie van de beslissing van de Raad, deze, zijns inziens in strijd met de wet zijnde beslissing, van rechtswege nietig heeft bevonden en de Gouverneur in overweging gegeven de nietigheid van het raadsbesluit te bevestigen".
Akkoord?

DE HEER E.R.FINCK: Mijnheer de Voorzitter, ik heb geen bezwaar, alhoewel het niet helemaal conform is, maar ik neem het zo aan.

DE VOORZITTER: U hoeft het niet hoor. Ik heb er niet om gevraagd, ik heb alleen erop gewezen.

DE HEER E.R.FINCK: Ik wil gaarne dat U nog even terugkomt op de laatste zin van Uw brief aan de Gouverneur.

DE VOORZITTER: De laatste zin luidde: "Bij nader inzien komt het mij echter in het belang der rechts-zekerheid en ter bevordering van een goede ontwikkeling in ons Staats- en Administratiefrecht in hoge mate wenselijk voor, dat de nietigheid van het onderhavige raadsbesluit door een hoger gezag wordt bevestigd, weshalve ik U in overweging moge geven, met toepassing van artikel 102, juncto artikel 99 van de ERNA dit besluit te vernietigen".

DE HEER E.R.FINCK: Dus gebaseerd daarop, Mijnheer de Voorzitter, heb ik deze motie opgesteld, want U vraagt hier zo dit besluit te vernietigen. Maar wij hoeven daarover niet meer te spreken, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Artikel 102, mijnheer Finck.

DE HEER E.R.FINCK: Goed, Mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER: Wat doen wij nu met punt 4?

DE HEER E.R.FINCK: Het blijft zoals de wijziging is aangebracht, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER M.CROES: Wordt sub. 2 van het besluit gehandhaafd?

DE VOORZITTER: De motie wordt gehandhaafd. De indieners van de motie willen het besluit niet wijzigen.

DE HEER M.CROES: Mijnheer de Voorzitter, het Bestuurscollege heeft de toezegging gedaan, dat de vierde eerste klasse gehandhaafd zal worden in december. Deze toezegging is definitief gedaan en de zaak is opgelost. Dus wanneer wij nu gaan stemmen over de eventuele wijziging, dan leeft bij de Raad de vrees, dat het Bestuurscollege zou afwijken van de reeds gedane toezegging in deze Raad.

DE VOORZITTER: Thans gaan wij over tot hoofdelijke stemming.

DE HEER A.FALCONI,GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn stem motiveren? Mijnheer de Voorzitter, ik handhaaf het standpunt ingenomen op 26 september j.l. Ik stem tegen het voorstel.

DE HEER W.C.ANSLIJN: Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn stem motiveren? Mijnheer de Voorzitter, ik ben reeds enige tijd in deze Raad het verloren schaap en ik sta vanavond dus op mijn eigen benen. Volgens mij is dit een soort motie van wantrouwen tegen het Bestuurscollege. Ik heb geen medelijden met het Bestuurscollege. Ik ben zelfstandig in de Raad, maar ik wil de kastanjes voor niemand uit het vuur halen. Ik stem tegen deze motie.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn stem motiveren? Ik kan niet tegen deze motie stemmen. Op grond van deze overweging, Mijnheer de Voorzitter, dat de overweging opgenomen, sub. 2 de strekking heeft om het vorig besluit te derogeren, althans volgens grondbeginsel van de wet alszodanig zou kunnen worden beschouwd, al staat het niet in het besluit. Mijnheer de Voorzitter, toen ik mijn opmerking maakte dat U formeel gelijk had was het eigenlijk niet mijn bedoeling om het Bestuurscollege te verdedigen. Integendeel, Mijnheer de Voorzitter. Indien het Bestuurscollege foutief was geweest, dan was ik de eerste die daartegen zou ageren. Maar volgens mijn juridisch inzicht is er inderdaad hier formeel een fout gemaakt. Maar, ik wil niet tegen deze motie stemmen op grond van de algemene grondbeginselen der wetgeving, dat het alsnog mag worden beschouwd bij de overweging sub. 2, dat het besluit kan worden gederogeerd. Ik stem dus vóór.

DE HEER F.D.FIGAROA: Mijnheer de Voorzitter, mag ik even mijn stem motiveren? De Gezaghebber heeft zijn interpretatie van onze beslissing van 26 september aan de Gouverneur ter kennis gebracht en naar aanleiding daarvan hebben wij een brief van de Landsregering ontvangen. Door deze motie maken wij ónze interpretatie bekend aan de Gouverneur. Ik stem vóór.

DE HEER D.TROMP, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, mag ik even mijn stem motiveren? In het kort komt het hierop neer. Deze hele zaak is een grote sneeuwbal geworden. Waar het eigenlijk om ging, dus om het aantal klassen van de Colegio Arubano uit te breiden tot vier, daar zijn wij helemaal van afgeweken. Maar na verkregen gunstige adviezen, zowel van de heer inspecteur van Onderwijs, als van de waarnemend directeur van de Colegio Arubano heeft het Bestuurscollege besloten om deze vierde eerste klasse te handhaven. Ik stem tegen de motie, Mijnheer de Voorzitter.

DE HEER I.S. DE CUBA, GEDEPUTEERDE: Mijnheer de Voorzitter, mag ik ook mijn stem motiveren? Mijnheer de Voorzitter, daar wij toch de beslissing hebben genomen, dat de vierde eerste klasse van de H.B.S. gehandhaafd zal worden en ik geen nut zie in deze motie, stem ik tegen.

Het voorstel wordt aangenomen met 13 stemmen vóór en 5 stemmen tegen.

Vóór stemden de leden: J.Geerman, M. de Cuba, F.Lacle, J.U.Maduro, J.Erasmus, L.Croes, L.A.I.Chance, C.A.Eman, E.R.Finck, A.Werleman, F.D.Figaroa, D.Flemming en L.V.Britten.
Tegen stemden de leden: A.Falconi, W.C.Anslijn, M.Croes, D.Tromp en I.S. de Cuba.

DE VOORZITTER: Ik wil hierbij nog concluderen, naar aanleiding van wat de heer Figaroa heeft gesteld, dat de brief van de Minister-President niet gebaseerd is op mijn interpretatie van het besluit van de Raad, maar op het besluit van de Raad zelf en op de notulen. Het is mij gebleken, dat vanavond in de vergadering niet tegengesproken is wat in de notulen staat. Niemand heeft dus de notulen bestreden. Men heeft alleen maar gesteld, dat de bedoeling anders was. Ik wil dus nog voor de verduidelijking stellen, ook omdat deze zaak en de notulen van vandaag door mij opgestuurd zullen worden aan de Gouverneur, als hoofd van de Landsregering, dat dus voldaan zal worden aan Uw motie. Ik zal dus deze notulen wel moeten opsturen aan de Gouverneur

omdat het vorig besluit op het ogenblik in behandeling is en ik wil U er dus duidelijk op wijzen, dat niemand de notulen bestreden heeft. Men heeft slechts getracht om alsnog een andere strekking te geven of beter gezegd, men heeft gesteld, dat de bedoeling anders was en dat ik erop gewezen heb, dat U in deze motie de strekking van het vorig besluit niet ongedaan hebt gemaakt. U hebt alleen maar gezegd, dat Uw bedoeling anders was. Het besluit alszodanig hebt U gehandhaafd.

DE HEER C.A.EMAN: Mijnheer de Voorzitter, mag ik even een opmerking maken? U zegt, dat niemand de inhoud van deze notulen heeft tegengesproken. Ik zou dat moeilijk hebben kunnen doen, omdat ik niet op de bewuste vergadering was. Ik wil aannemen, dat wat hierin staat, juist is, omdat het niet bestreden is geworden door de andere leden. Ik had echter liever gehad, dat U de goedkeuring van deze notulen allereerst aan de Raad had onderworpen. Dus ik had geprefereerd, dat als eerste punt op de agenda geplaatst was: Goedkeuring van de notulen van de openbare vergadering van de 26e september 1966. Dan zouden de andere leden, die tegen de inhoud of tegen gedeelte van de inhoud bezwaren zouden hebben gehad, daartegen hebben kunnen opkomen. Dus de gang van zaken vind ik hier verkeerd.

DE VOORZITTER: Het is dus zo, Mijnheer Eman. Er zijn ook andere notulen van vorige vergaderingen en die komen dus ter goedkeuring in de Raad, maar deze vergadering is niet door ons opgeroepen en wij waren er nog niet aan toe. Vandaar dat dit niet gebeurd is.

De Voorzitter sluit de vergadering.

Aldus vastgesteld in de vergadering van

De Voorzitter,

De Wnd. Sekretaris,